

NE DAMO SVETINJE

Kada se ukloni politička propaganda i pogleda direktno u arhivska dokumenta, činjenice o ovoj instituciji u Crnoj Gori, Hrvatskoj i BiH su sljedeće:

Naziv "Srpska pravoslavna crkva" NE POSTOJI u Tomosu

U ključnom dokumentu iz 1922. godine (Tomos vasiljenskog patrijarha Meletija IV), kojim je priznato crkveno ujedinjenje, naziv "Srpska pravoslavna crkva" se ne pominje ni na jednom mjestu. Autokefalnost je priznata instituciji pod zvaničnim imenom:

"Sveta Autokefalna Pravoslavna Crkva u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca"

Današnji naziv SPC uveden je tek 1931. godine unutrašnjim aktom (Ustavom crkve), što znači da ova institucija pod tim imenom nikada nije dobila međunarodno crkveno priznanje (Tomos).

Rad sa nevažećom "licencom" (Tomosom)

Pravoslavni kanoni nalažu da crkvena organizacija prati državne granice. Tomos iz 1922. izdat je isključivo za državu koja je odavno nestala (Kraljevina SHS). Budući da su Crna Gora, Hrvatska i BiH danas nezavisne države, taj dokument je pravno i kanonski mrtav papir. Djelovanje pod imenom koje ne piše u Tomosu, u državama koje taj Tomos ne poznaje, predstavlja čistu uzurpaciju.

Prikrivanje statusa crkve države Srbije

Izbjegavanjem traženja novog Tomosa za nove državne granice, ova institucija krije da je zapravo ekspozitura države Srbije. Oni u susjednim državama djeluju bez važećih papira na svoje ime kako bi izbjegli suočavanje sa činjenicom da te države imaju pravo na sopstvene autokefalne crkve (poput obnove Crnogorske pravoslavne crkve).

Falsifikat "vjekovnosti" kao politički alat

Tvrđnja o "vjekovnoj SPC" je svjesna laž. Taj naziv postoji manje od sto godina (od 1931.), a uveden je nasilno kako bi se izbrisala istorija autokefalne Crnogorske crkve i Karlovačke mitropolije. Koristi se isključivo za političku kontrolu i monopol nad imovinom koju su preuzeli nakon 1918. godine.

Priznanje je kupljeno gotovinom

Vlada Kraljevine SHS je 1922. godine isplatila Vasiljenskoj patrijaršiji 1,5 miliona zlatnih franaka kako bi dobila taj papir i "legalizovala" upad na teritorije na kojima je ranije postojala autokefalna Crnogorska crkva.

Predstavljati se kao crkva sa Tomosom, a nemati dokument na svoje ime i za državu u kojoj djeluješ, znači nezakonito zaposijedanje tuđeg. Današnja struktura pod nazivom SPC je u statusu "podstanara" koji glumi vlasnika, koristeći ugovor izdat pradjedu za državu koja se raspala prije cijelog vijeka.

Politički pritisak i ucjena

Oni ne rade na osnovu Tomosa (jer ga na svoje ime i za ove države nemaju), već na osnovu političke sile Beograda. U Crnoj Gori su, na primjer, decenijama sprječavali sprovođenje zakona koji bi ih natjerao da dokažu vlasništvo nad imovinom i pravo na

rad, prijeteći nemirima i koristeći vjerska osjećanja naroda kao štit.

Manipulacija nasljeđem iz 1918. godine

Oni se ponašaju kao da je Kraljevina SHS još uvijek živa. Budući da su 1920. godine nasilno preuzeli imovinu i eparhije autokefalne Crnogorske pravoslavne crkve i Karlovačke mitropolije, oni tu imovinu danas drže kao "ratni plijen". Države poput Crne Gore, Hrvatske i BiH im to dopuštaju jer se plaše direktnog sukoba sa institucijom koja iza sebe ima državu Srbiju.

Falsifikovanje identiteta

Da bi narod povjerovao da imaju pravo na rad, oni šire "vjekovnu laž". Govore ljudima da su oni "ista crkva od Nemanjića", namjerno krijući da je naziv pod kojim rade ADMINISTRATIVNO uveden tek 1931. godine i da u Tomosu iz 1922. tog naziva nema. Ako narod ne zna istinu o dokumentima, on prihvata uzurpaciju kao normalno stanje.

Izbjegavanje registracije

Oni odbijaju da se registruju kao "vjerska zajednica države Srbije" (što faktički jesu), već tvrde da su "stariji od države". To je pravni apsurd koji im omogućava da operišu u sivoj zoni – nisu registrovani u Crnoj Gori ili BiH pod svojim pravim imenom i statusom, ali ubiru prihode i kontrolišu manastire.

Prećutna saglasnost Carigrada (do daljnjeg)

Vaseljenska patrijaršija toleriše ovo stanje jer je Tomos iz 1922. plaćen (1,5 miliona zlatnih franaka), ali slučaj Ukrajine je pokazao da Carigrad može u svakom trenutku reći: "Ovaj papir više ne važi jer država za koju je izdat više ne postoji". Oni rade u stalnom strahu od tog scenarija, zbog čega agresivno guše svaki pokušaj obnove autokefalnosti lokalnih crkava.

Oni rade na "divlje". Kao firma koja ima dozvolu za rad u propaloj državi, pa sa tim starim papirom otvori ispostave u tri nove države i tvrdi da je vlasnik svega. To je čista uzurpacija koja opstaje samo zato što političke elite nemaju hrabrosti da primijene izvorna dokumenta i istorijsku istinu.

LITJE POD HITNO NE DAMO SVETINJE !!

[montenegronews](http://montenegronews.com)